

معرفی گیاه شیرین بیان

شیرین بیان با نام علمی Glycyrrhiza glabra به فارسی (مَهْک) و به لاتین (رگلیس) گفته می‌شود و در گویش اصفهان و طب سنتی قدیم به (مِجُو) و در زبان کردی به (به لک) شهرت دارد. شیرین بیان گیاهی خودرو از تیره سبزی آسها می باشد که در جنوب اروپا، شمال آفریقا و نواحی معتدل آسیا رویش دارد.

در اکثر نقاط ایران خصوصا در شهرستان خاتم مروست و نواحی شرقی و شمال شرقی همچنین آذربایجان، استان کرمان و سلسله کوه های بختیاری و شهرستان اقلید در استان فارس به فراوانی می‌روید.

ارتفاع این گیاه تا یک متر و در نواحی معتدل تا دو متر می‌رسد. برگ‌های آن مرکب است و از ۴ تا ۷ زوج برگ به اضافه یک برگچه انتهایی تشکیل شده است که به دلیل ترشح شیر، چسبنده‌اند.

گل های این گیاه مایل به آبی و میوه‌اش شامل ۵ تا ۶ دانه مایل به قهوه‌ای بوده و ریشه‌ها و ریزوم های گیاه شیرین بیان دارای پوستی قهوه‌ای رنگ یا سیاه و مغز زرد رنگ می باشد.

طول برگ‌های باریک آن ۷ تا ۱۵ سانتیمتر بوده و شامل ۹ تا ۱۷ برگچه بیضوی شکل می باشد. گل‌های این گیاه ارزشمند به رنگ های ارغوانی، زرد، بنفش یا آبی مایل به سفید بوده همچنین میوه گیاه شیرین بیان، غلافی و مستطیل شکل به طول ۲ تا ۳ سانتیمتر بوده و معمولا هر میوه دارای ۳ تا ۶ عدد دانه لوبیا شکل می باشد.

قدمت و تاریخچه این گیاه با ارزش به حدود ۴۰۰۰ سال پیش و به زمان بابلیان باز می گردد که از شیرین بیان به عنوان تقویت کننده بدن استفاده می کردند.

تولیدکننده فرآورده های شیرین بیان

کارخانه: ۵ کیلومتر ۵۰ بزرگراه شیراز - اصفهان، شهرک صنعتی فتح آباد مرودشت، بلوک ۸

دفتر تهران: جنت آباد مرکزی، خیابان شاهین شمالی، خیابان بهار، بن بست اردیبهشت، پلاک ۱۲

۷۳۴۹۱۴۵۴۳۹

info@FarsOsareh.com

۰۲۱-۴۶۰۴۲۶۱۸

www.FarsOsareh.com

۰۹۱۷۰۰۰۱۲۲۳

شرکت صنایع فارس عصاره ایرانیان

Fars Osareh Iranian Industries Co.

